

מ"ת 17946/05/15 - מדינת ישראל נגד אביאל וואהל, ליאור גרינברג, עמרם עמור כהן, ניר דבח, אלון מימון, שי אשולי, רועי אשולי, יעקב קובי יום טוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

27 יולי 2016

מ"ת 17946-05-15 מדינת ישראל נ' וואהל(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא	1. מדינת ישראל
מבקשת	
נגד	
משיבים	1. אביאל וואהל (עציר)
	2. ליאור גרינברג (עציר)
	3. עמרם עמור כהן (עציר)
	4. ניר דבח (עציר)
	5. אלון מימון (עציר)
	6. שי אשולי (עציר)
	7. רועי אשולי (עציר)
	8. יעקב קובי יום טוב (אסיר)

החלטה

א. רקע

1. בקשה למעצרו של משיבים 1, 7-3 עד תום ההליכים ולמעצרו של משיב 2 בפיקוח אלקטרוני, וזאת לאחר שבמסגרת החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2580/16, שניתנה ביום 12.4.16 בבקשה שניה להארכת מעצר מעבר ל-9 חודשים (להלן - **החלטת בית המשפט העליון**), נקבע כי: "... **מצב הדברים בעניין התקדמות ההליך העיקרי מחייב, להשקפתי, להתחיל בבחינת האפשרויות לשחרור לחלופה או למעצר בפיקוח אלקטרוני**".

יובהר כי בעניינו של משיב 4 ניתנה על ידי החלטת מעצר עד תום ההליכים במועד מוקדם להחלטת בית המשפט העליון, כך שהבקשה בעניינו היא במתכונת של "עיון חוזר".

משיב 8 אסיר ונעצר בהסכמה עד תום ההליכים.

עובדות כתב האישום פורטו בהחלטת בית המשפט העליון, ואינני רואה מקום לחזור פעם נוספת על עיקריו.

אסתפק בכך שאצוין כי עסקינן בכתב האישום הכולל שבעה אישומים, המייחסים למשיבים שפעלו בהרכבים משתנים, ביצוע מגוון עבירות, ובהן, בין היתר, עבירות רצח, קשירת קשר לביצוע פשע (סחיטה בכוח וסחיטה באיומים), סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, היזק בחומר נפץ, שוד והדחה בחקירה.

ב. הליכי המעצר עד כה

2. כתב האישום ובקשת המעצר הוגשו ביום **11.5.2015**, ובאותו מועד התקיים הדיון ראשון בבקשת המעצר בגדרו ביקשו באי-כוחם של המשיבים לדחות את הדיון, וזאת על-מנת ללמוד את חומר החקירה רב ההיקף, בציינם כי בשלב זה מוסכם על קיומו של "ניצוץ ראיתי". הדיון בבקשה נדחה מעת לעת, ולמעשה, עד היום לא ניתנה החלטה בבקשה (למעט בעניינו של משיב 4).

משעמדו לחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו, הגישה המבקשת לבית המשפט העליון בקשה להאריך את מעצרו של המשיבים במאה וחמישים ימים, וביום 1.2.2015 החליט בית המשפט העליון, בהסכמת באי-כוח המשיבים, על הארכת מעצרו של המשיבים בשישים ימים, החל מיום 11.2.2015 או עד למתן פסק דין בעניינם, לפי המוקדם (בש"פ 735/16).

משחלפה התקופה האמורה, הגישה המבקשת בקשה נוספת להארכת מעצרו, ובמסגרת החלטת בית המשפט העליון שהוזכרה לעיל, הוארך מעצרו של המשיבים, פעם נוספת, לתקופה בת 90 ימים, תוך שבית המשפט העליון קבע כי נוכח מכלול נתונים הקשורים להתקדמות המשפט והתנהלות המבקשת בקשר להעברת חומרי החקירה, קיימת הצדקה לבחון חלופות מעצר. אדרש לעיקרי החלטה זו ומשמעותה גם בהמשך.

ג. התקדמות הדיונים בתיק העיקרי

3. הדיון הראשון בתיק העיקרי התקיים ביום 18.5.2015, ועד היום התקיימו כ-17 דיונים, ובכלל זה בבקשות באי-כוח המשיבים לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - החסד"פ), המתבררות בפני ראש הרכב השופטים הדין בתיק העיקרי, כב' השופטת ש' דותן.

בהחלטת כב' השופטת ש' דותן מיום 5.4.2016 נקבע כי נוכח ליקויים בהעברת חומרי חקירה לבאי-כוח המשיבים, תחילת שמיעת ההוכחות בתיק תידחה ליום 7.9.2016, ולא תתקיים בחודש מאי 2016, כפי שנקבע קודם לכן.

וכך לשון ההחלטה:

"בתאריכים 6.3.2016 ו-3.4.2016 התקיימו לפני דיונים בבקשת הסנגורים לקבלת חומר חקירה, על פי הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

בסיומו של הדיון בתאריך 6.3.2016 הסתבר כי רשימת חומרי החקירה, אשר הועברה לידי הסנגוריה, לוקה בחסר (בלשון המעטה). מאחר שעסקינן בתיק רחב היקף, הכולל עשרות קלסרים ומאות רבות של תקליטורים, ראיתי חשיבות רבה במסירת רשימה, שתאפשר לסניגורים לבדוק אם חומר החקירה הועמד לרשותם במלואו. לאור האמור לעיל נאלצתי לקבוע מועד נוסף לדיון בבקשה. למרבה הצער, הסתבר כי חומרי חקירה נוספים המשיכו לזרום את הסניגורים ורשימה, אשר לגביה נטען כי היא מעודכנת, הוגשה כיומיים לפני מועד הדיון. עוד הסתבר כי, למרות הצהרת ב"כ המאשימה, מיום 17.12.15, לפיה כל חומר החקירה הועבר לסניגוריה, נותרו עדיין שני תקליטורים שטרם נמסרו (לגרסת התביעה). זה המקום לציין כי בהמשך להצהרת ב"כ המאשימה, מיום 17.11.15, ולפיה כל החומר נמסר "למעט עמדה אחת (של האזנת סתם ש.ד.) שחסרים בה מספר מצומצם של שיחות" ... הועברו לסניגורים מאות תקליטורים ומספר רב של קלסרים. לאור האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי יש לבדוק לעומק את טענות הסניגורים על חוסרים מהותיים של חומרי חקירה. מכיוון שהדיון התנהל בהקלטה, ומכיוון שטרם הוגשו לי כל חומרי החקירה במחלוקת ורשימות הסנגורים באשר לחומרים החסרים, לאחר השלמות שנערכו בימים האחרונים, ומאחר שמדובר בכתב אישום מופלג בחומרתו המחייב לאפשר לסניגורים הכנה מעמיקה של חקירת עד המדינה, החלטתי לבטל את ישיבות ההוכחות שנקבעו החל מחודש מאי 2016. ההוכחות ישמעו החל מיום 7.9.16 בימים ב', ד' ו-ה' בשבוע בשעה 09:00" (ההדגשות שלי - ב.ש.).

4. מהחלטת ראש ההרכב הדין בהליך העיקרי, וכך נקבע גם בהחלטת בית המשפט העליון, עולה בבירור כי התנהלות המבקשת בעניין העברת חומרי החקירה גרמה להימשכות ההליך עד כה וכי הדיווחים שנמסרו מעת לעת בעניין זה לבית המשפט התבררו כלא מדויקים (בלשון המעטה).

5. כפי שפורט לעיל, ונוכח אותם עיכובים בהעברת חומרי החקירה, נאלץ המותב הדין בתיק העיקרי לבטל את מועדי ההוכחות שנקבעו, ולקבוע אחרים תחתם, החל מחודש ספטמבר 2016, אלא שגם מועדים אלה בוטלו נוכח התפתחויות שונות עליהן אעמוד בהמשך.

בשלב זה אפוא, התיק קבוע לתזכורת ליום 8.9.16, מבלי שנקבעו מועדי הוכחות.

ד. ההתפתחויות שאירעו מאז החלטת בית המשפט העליון

6. בהתאם להחלטת בית המשפט העליון אשר הורה על בחינת חלופות מעצר, הוריתי על קביעת שני דיונים בפניי: הראשון - ביום 18.5.16 (לדיון בשאלת התשתית הראייתית) והשני - ביום 24.5.16 (לדיון

עמוד 3

בשאלת חלופות המעצר).

בהמשך, הודיעו באי-כוח המשיבים על הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה, ובמקביל, ביקשה המבקשת לדחות את שני הדיונים הקבועים נוכח העובדה כי התקבל ברשותה מידע חסוי אשר עשוי להיות בעל השלכה על החלטת בית המשפט בעניין התשתית הראייתית.

במסגרת ישיבת יום 24.5.16, חזרה ב"כ המבקשת על עיקרי הדברים, ועל מנת לאפשר את בדיקת המידע ו"פיזור העננה", נדחה המשך הדיון ליום 14.6.16.

במסגרת ישיבת יום 14.6.16, ביקשה נציגת המבקשת דחייה נוספת, שכן הובהר כי לא ניתן היה לבדוק את המידע החדש בפרק הזמן הראשוני שהתבקש. לאחר ששמעתי את נציגי המבקשת במעמד צד אחד, המלצתי לבאי-כוח המשיבים להסכים לדחייה המבוקשת, וכך היה. הדיון נדחה אפוא ליום 19.7.16, תוך שבאי כוח המשיבים נתנו הסכמתם אף להארכת מעצר שלישית מעבר ל-9 חודשים, וזאת לפרק זמן של שלושה שבועות.

במסגרת ישיבת יום 19.7.16 עמדה נציגת המבקשת, בקווים כללים ומבלי לחשוף את טיב הנתונים, על אותו "מידע חדש" וציינה את הדברים הבאים:

"אנחנו היום יכולים לומר שלפני כשבוע ימים נפתחה חקירה משטרתית שמתייחסת גם למידע שעליו הוצא החיסיון. תעודת החיסיון שהוצאה בזמנו עדיין שרירה וקיימת, אנו כן יכולים לאשר, כפי שאישרנו לפני מספר ימים בפני הרכב השופטת דותן, שאותו מידע מתייחס, כאמור, לאישום הראשון בלבד, שעניינו ברצח המנוח בר כהן, ואינו נוגע לאישום של הרצח הכפול. כפי שאישרנו, במסגרת אותה חקירה, נעצרו אנשים שנחקרו בחשד לביצוע נשוא האישום הראשון. מעבר למה שאמרתי לבית המשפט, אני אינני יכולה להוסיף דבר".

עוד ציינה נציגת המבקשת כי: **"אם בוחנים רק את התיק והאופן שבו ראוי, לטעמנו, לקבל החלטה מושכלת, כן היה נכון לדחות את הדיון לפרק זמן נוסף כפי שיחליט בית המשפט".**

חשוב לציין כי אותו "מידע חדש" אליו התייחסה התובעת, על משמעויותיו השונות, אשר הוביל למעצרו של אחרים בחשד למעורבות ברצח בר כהן (האישום הראשון המיוחס למשיבים), עמד ביסוד החלטת בית המשפט בהליך העיקרי עת הורה על ביטול כל ישיבות ההוכחות, כפי שפורט לעיל.

בהחלטתי המסכמת מאותה ישיבה הוריתי על בחינת התאמת כתובות שונות למעצר בפיקוח אלקטרוני, ונקבע דיון המשך ביום 26.7.16, במסגרתו דחיתי את בקשת המבקשת לעיין ב"מידע החדש" במעמד צד אחד, ונשמעו טיעוני הצדדים לעניין בקשת המעצר.

ה. תמצית טיעוני המבקשת

7. המבקשת התייחסה בטיעוניה להסכמת הסניגורים לקיומן של ראיות לכאורה, ועמדה על כך שהשפעת "המידע החדש" רלוונטית אך ורק לעניינו של האישום הראשון, עליו ניתן לדבר במונחים של "כרסום בראיות", ולפיכך נטען כי כאשר בוחנים את עובדות יתר האישומים, למדים על קיומה של עילת מסוכנות בעוצמה המחייבת מעצר מאחורי סורג ובריה, ומסקנה זו אך מתחזקת נוכח התרשמות שירות המבחן ועברם הפלילי המכביד של המשיבים.

בנסיבות אלה, עתרה המבקשת להורות על מעצרו של משיבים 1, ו - 3-7 עד תום ההליכים.

באשר למשיב 2, המואשם באישום הראשון בלבד, ולאור השפעתו של "המידע החדש", עתרה המבקשת להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

ו. תמצית טיעוני המשיבים

8. ב"כ המשיבים ביקשו לראות ב"מידע החדש" ככזה השומט את הקרקע תחת התשתית הראייתית ביחס לכל האישומים, שכן זו מבוססת על עדותו של אותו עד מדינה. נטען כי נוכח התנהלות המבקשת, והעיכובים המשמעותיים בהעברת חומרי החקירה, ניתן לראות בהחלטת בית המשפט העליון כמצדיקה שינוי נקודת האיוון, מה גם שמאז ניתנה, התקבל אותו "מידע חדש", חל כרסום בחומר הראיות, בוטלו מועדי ההוכחות, ואין צפי לתחילת המשפט או לסיומו. בנסיבות אלה ביקשו הסניגורים להורות על שחרור המייד של המשיבים, או לכל היותר - על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ונתתי דעתי לסיטואציה המורכבת שנוצרה, סבורני כי אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיבים 1-7 בפיקוח אלקטרוני, בצירוף תנאי ערובה שונים.

ואלה ההנמקות העומדות ביסוד מסקנתי:

10. החלטת בית המשפט העליון, אשר ניתנה כבר בחודש אפריל 2016, עמדה על הסיטואציה המורכבת שנוצרה בתיק זה ביחס להעברת חומרי החקירה, ואימצה את שנקבע בהחלטת כב' השופט דותן, לפיה: **"התנהלות המבקשת בעניין העברת חומרי החקירה גרמה להימשכות ההליך עד כה וכי הדיווחים שנמסרו מעת לעת בעניין זה לבית המשפט התבררו כלא מדויקים (בלשון המעטה)".**

על רקע הקביעות האמורות, ולאור העובדה כי עסקינן במשיבים שהיו עצורים בעת ההיא כ-13 חודשים מבלי שמשפטם החל (והיה צפוי להתחיל רק בחודש ספטמבר 2016), החליט בית המשפט העליון כי יש מקום לבחון חלופות מעצר.

זוהי אפוא נקודת המוצא להכרעתי - נקודת מוצא לפיה מדובר במשפט מורכב שטרם החל, בין היתר, בשל עיכובים בהעברת חומרי חקירה, תוך שבית המשפט העליון קבע כי יש בנסיבות אלה כדי להצדיק בחינת חלופות מעצר.

יובהר, כי החלטת בית המשפט העליון לא הורתה על שחרורם של המשיבים (או על מעצרם בפיקוח אלקטרוני) אלא על בחינת האפשרות לעשות כן, תוך היעזרות בשירות המבחן, והשארת מלוא שיקול הדעת למותב הדן בהליך המעצר.

במצב האמור, ולו הייתי נדרש לבחינת בקשת המעצר מיד בסמוך להחלטת בית המשפט העליון, הייתי נוטה לחשוב כי לאור רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים, לרבות זו הנלמדת מתסקירי המעצר (שלא עמדו בפניי בית המשפט העליון), יש מקום להותיר את המשיבים במעצר, אלא שמאז, ובעניין זה אני נכון להסכים עם ההגנה, אירעו מספר התפתחויות אשר מטות את הכף בצורה מובהקת ומחייבות שינוי סטטוס המשיבים מעצורים בבית המעצר לעצורים בפיקוח אלקטרוני.

11. ההתפתחות המרכזית וממנה נגזרות התפתחויות נוספות, היא זו הקשורה לאותו "מידע חדש" שהתקבל. כזכור, מדובר במידע שטיבו לא נחשף, אולם הוצהר כי הוביל למעצרים של אחרים בגין אותו רצח המיוחס למשיבים באישום הראשון, והוא, לשיטת המבקשת, עולה כדי כרסום ראייתי באישום הראשון.

12. אעמוד כעת על מכלול השפעותיו של "המידע החדש", בשלושה מישורים שונים.

(א) **השפעת "המידע החדש" על עוצמת התשתית הראייתית** - שעה שמדובר במידע שעל פי הצהרת המבקשת הוביל למעצרים של אחרים בגין אותו רצח המיוחס למשיבים באישום הראשון, ועל יסוד ההנחה כי המבקשת נזהרת מפגיעה שאינה מידתית בחירות, ניתן להניח כי מדובר במידע בעל משקל.

אני מתקשה לקבל את עמדת המבקשת, לפיה קיים חיץ ברור בין עובדות האישום הראשון לעובדות יתר האישומים, כך שהשפעתו של אותו "מידע חדש", רלוונטית אך ורק ביחס לעובדות האישום הראשון.

אסביר:

אין חולק כי השלד הראייתי עליו מבוסס כל כתב האישום הוא עדותו של עד המדינה, אליה מצטרפות ראיות שונות אשר לשיטת המבקשת ניתן לראותן כראיות סיוע. אין אף חולק כי מהימנותו של עד המדינה צפויה לעמוד בלב ההכרעה השיפוטית, כך ששעה שמדובר בבחינת מהימנות עד שקיבל טובת הנאה, אני מתקשה לראות כיצד "כרסום ראייתי" הרלוונטי לעדותו ביחס לאירוע מסוים (ואין המדובר באירוע שולי), אינו בעל השפעה כלשהי, גם אם לא מכרעת, על שאלת מהימנותו הכללית, וזו ממילא רלוונטית ליתר האישומים המבוססים אף הם על עדותו.

מכל מקום, זהו אינו הטעם המרכזי העומד ביסוד מסקנתי הסופית.

(ב) השפעת "המידע החדש" על הזכות להליך הוגן ועל יכולתם של המשיבים לטעון לעניין התשתית הראייתית - במצב דברים רגיל, ניתן לצפות כי סניגורים ישלימו את לימוד חומר החקירה בסמוך להגשת כתב האישום, וישמעו טיעונים לעניין בקשת המעצר. בענייננו - ובין היתר נוכח אותם עיכובים קודמים בהעברת חומר החקירה, לא הצליחו באי-כוח המשיבים להיערך לדיון, ולאחר החלטת בית המשפט העליון, בחרו ליתן הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה.

כעת, ונוכח טיבו של "המידע החדש", ברור כי הסכמה זו מאבדת מכוחה, ויש מקום לפתיחה מחודשת של הדיון בסוגיית התשתית הראייתית, אלא שלא ניתן לעשות כן נוכח העובדה כי מדובר במידע חסוי והליכי החקירה החדשים עדיין בעיצומם.

משמעות היעדרות לבקשת המבקשת, מהווה, הלכה למעשה, מתן החלטת מעצר עד תום ההליכים, וזאת לאחר 16 חודשי מעצר, ומבלי שבידי המשיבים האפשרות להיחשף למלוא הראיות הרלוונטיות, ובעיקר לאלה בהן טמון לכאורה פוטנציאל מזכה, ולטעון על בסיסן.

סיטואציה מעין זו עומדת בסתירה לעקרונות היסוד של המשפט, לזכות להליך הוגן ולחזקת החפות, ואף אם המבקשת, מטעמיה, סבורה כי ניתן להשלים עם הפגיעה המקיפה באותן עקרונות וזכויות, דעתי אינה כדעתה. האינטרס הציבורי עליו אמונה המבקשת, ועליו אמון גם בית המשפט, הוא רחב היקף וכולל בתוכו אף את השמירה על זכויות נאשמים ואת ההכרה בחזקת החפות על משמעויותיה השונות.

לא ניתן לקבל גם את בקשתה החלופית של המבקשת, ליתן לה שהות נוספת על מנת לבחון כיצד מתקדמת החקירה החדשה, שכן מאז ניתנה החלטת בית המשפט העליון חלפו כבר שלושה חודשים (בהם נותרו המשיבים במעצר על יסוד אותו רציונל בדיוק), **כך שבנקודת הזמן הנוכחית מצויים המשיבים במעצר, מבלי שמשפטם החל, תקופה בת 16 חודשים**. מעבר לכך, דומני כי נסיון החיים מלמד כי בסוג זה של פרשות, השהות המבוקשת צפויה להיות ארוכה במיוחד ואינה נאמדת בימים או בשבועות.

(ג) השפעת "המידע החדש" על ניהול ההליך העיקרי - בית המשפט העליון בהחלטתו, שניתנה עוד טרם

עמד על הפרק אותו "מידע חדש", התייחס לניהול ההליך העיקרי וציין את הדברים הבאים:

"ואולם, אני סבור כי התמשכות ההליכים במקרה דנא אינה נובעת אך ורק מאופיו של התיק וריבוי הנאשמים והאישומים הכלולים בו. למעשה, נראה כי הליקויים השונים שנפלו באופן ובקצב העברת חומרי החקירה, כעולה מהחלטת כב' השופטת דותן מיום 5.4.2016, כמו גם העובדה שטענות הסנגורים בהקשר זה טרם התבררו במלואן, צפויים לעכב עד מאוד את תחילת שמיעת ההוכחות בתיק העיקרי, ובפועל, שמיעתן כבר נדחתה בכארבעה חודשים, כפי שנקבע בהחלטה האמורה. כפי שצינתי לעיל, תחילת שמיעת ההוכחות וחקירת העדים מותנית, במידה רבה, בהעברת חומר החקירה במלואו למשיבים ולבאי כוחם, על מנת שיוכלו לנהל את הגנתם כראוי וכדי שההליך יהיה הוגן. כל עוד נותרו מחלוקות טעונות בירור באשר לחוסרים מהותיים בחומרי החקירה שהועברו לסניגורים, ברור כי המשפט אינו יכול להתחיל, וזאת ללא קשר ישיר להיקף התיק. לכן, כאמור, יש לתת משקל רב בעת בחינתה של בקשת המדינה להארכת מעצר נוספת, בעיקר נוכח התנהלותה בהעברת חומרי החקירה לעיונם של באי-כוח המשיבים".

חשוב להדגיש - זו הייתה עמדת בית המשפט העליון שעה ששלב ההוכחות צפוי היה להתחיל בחודש ספטמבר 2016.

אלא, וכפי שהובהר לעיל, נוכח "המידע החדש" בוטלו כל מועדי ההוכחות (ונקבעה תזכורת בלבד לחודש ספטמבר) כך שהסיטואציה אשר נבחנה על ידי בית המשפט העליון, הפכה קשה ומורכבת עוד יותר בהיבט של קצב התקדמות המשפט.

בהיעדר אפשרות לדעת מהו המועד בו ניתן יהיה להעביר למשיבים את חומרי החקירה החדשים (שנראה שהם רלוונטיים להגנתם) נראה כי בחודשים הקרובים לא תהייה אפשרות לחייבם, ולו ליתן תשובה מפורטת לכתב האישום.

אסביר כי לפחות חלק מאותו "מידע חדש" המצוי כעת בחקירה, ומבלי להידרש לשאלת היקפו, יהפוך בעתיד לחומר חקירה כהגדרתו בסעיף 74 לחסד"פ במשפטם של המשיבים, ולאור היקפה המסתמן של החקירה החדשה, ברור כי שלב בידוד חומרי החקירה, עיבודם, טיפול בסוגיית החסיון, והעברתם להגנה, הוא שלב אשר צפוי להימשך זמן לא מבוטל (ואם ללמוד מהפרשה הנוכחית - חודשים ארוכים אם לא למעלה מכך), שרק לאחריו - ניתן יהיה להתחיל במלאכת שמיעת הראיות.

כאשר מדובר במשיבים המצויים במעצר כבר 16 חודשים, משפטם המורכב טרם החל, וחשוב מכך - אין צפי למועד בו ניתן יהיה להתחילו, ברור כי נקודת האיזון משתנה ומשפיעה על תוצאת ההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

13. ב"כ המבקשת ביקשה לראות בנתונים העולים מתסקירי שירות המבחן ומגליונות הרישום הפלילי ככאלה המעצימים את המסוכנות ומצדיקים את מעצר המשיבים, אך בהיתן המורכבות שפורטה לעיל, אין בידי לקבל עמדה זו.

ככלל, יש חשיבות של ממש לעוצמת המסוכנות הנשקפת מנאשם עת בוחן בית המשפט את שאלת מעצרו והיתכנותה של חלופת מעצר, ואין חולק כי זו יכולה להילמד משורה של נתונים לרבות מעובדות כתב האישום, מהעבר פלילי ומתסקירי המעצר.

יחד עם זאת, בנסיבותיו המורכבות והייחודיות של המקרה דנן, ונוכח השפעת "המידע החדש" ביחס לשלושת המישורים אליהם התייחסתי, אינני סבור כי יש בהתרשמות שירות המבחן, או בעברם הפלילי המכביד של המשיבים, כדי להצדיק את המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח, מעבר לתקופת המעצר הממושכת בה הם עצורים, וזאת מבלי שהמשפט התחיל או ידוע מתי יתחיל. השפעת נתונים אלה (ועוצמת עילות המעצר) תבוא אפוא לידי ביטוי בהיקף תנאי הערובה.

לאור עמדתי, אינני נדרש לטרונות באי-כוח המשיבים אודות אופן בחינת המפקחים על ידי שירות המבחן, ואודות העובדה כי מתוך עשרות מפקחים שהוצעו (לרבות קציני משטרה מכהנים) לא נמצא ולו מפקח אחד אשר יוכל לשאת בנטל הפיקוח, אשר ממילא - ניתן לראות בו תנאי משלים לאיזוק האלקטרוני.

14. לא ראיתי בשלב זה לערוך הבחנה בין המשיבים השונים ביחס למעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן לטעמי, ובנסיבות שנוצרו, יש לבחון הקלות כלשהן רק לאחר תקופה ממנה ניתן יהיה להסיק כי המשיבים מקיימים את תנאי השחרור ככתבם וכלשונם. בעת הנוכחית, ההבחנה בין המשיבים השונים תמצא ביטוי בשוני בתנאי הערובה.

סיכום

15. על יסוד משקלם המצטבר של הנימוקים שפורטו לעיל, ראיתי להורות על מעצרו של משיבים 1-7 בפיקוח אלקטרוני, בצירוף תנאי ערובה והכל כפי שיפורט להלן:

משיב 1

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב התנאים 7, דירה 9 בהרצליה, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: לירון וואהל, ת.ז. 039863105; דורית חוגי, ת.ז. 25350315; זוהרה וואהל, ת.ז. 26931873; אילנית וואהל ברנדס, ת.ז. 025140278. רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 400,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

משיב 2

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב ארנון 3ב' רמת השרון, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: נתן גרינברג, ת.ז. 069344380; אסתר גרינברג, ת.ז. 047668546; חגית בר און, ת.ז. 25723552. רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 50,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

משיב 3

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב הקישון 6 דירה 23, ראשל"צ, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: יפה אוחיון, ת.ז. 054351374; חנה אוחיון, ת.ז. 033480039; חנניה אוחיון, ת.ז. 053059564, שרית כהן, ת.ז. 033173535; אדם לוי, ת.ז. 371740429.

רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 300,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

משיב 4

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב בלפור 111 כניסה ב' דירה 8, בת ים, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: אסתר דבח, ת.ז. 53398871; ג'קי דבח, ת.ז. 027306364; אלברטו דבח, ת.ז. 41436882. רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 300,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

משיב 5

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב החשמונאים 8 דירה 1, חולון, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: רותם מימון, ת.ז. 201193273; רונית מזרחי, ת.ז. 56437379; חיה מימון, ת.ז. 54350665; צדוק מזרחי, ת.ז. 053900445.

רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 300,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

משיב 6

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב טובה סנהדראי 2 דירה 3, תל אביב, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: מורן אשולי, ת.ז. 061205084; יואל אבוקסיס, ת.ז. 53980793; טובה סלמה, ת.ז. 057488959; אבי קוהאי, ת.ז. 057919441. רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 200,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

משיב 7

מעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב דרך בר לב 177 תל אביב, בפיקוח אחד המפקחים הבאים: שלי מלכאן, ת.ז. 201326881; משה אשולי, ת.ז. 008449068; לירון שמשי, ת.ז. 203626023; ניקול שמשי, ת.ז. 029050689; מרדכי שמשי, ת.ז. 024288839.

רשמתי לפני את הצהרת המפקחים כי הם מבינים את חובת הפיקוח על מכלול משמעויותיה.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 200,000 ₪;

ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך מיליון ₪;

צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון.

המשך פרוטוקול לאחר מתן ההחלטה

רשמתי לפני את הצהרת ב"כ המבקשת לפיה נוכח נימוקי ההחלטה הם משלימים עם החלטת בית המשפט ואין בכוונת המבקשת להגיש ערר.

בהסכמת הסניגורים, נקבעת לתזכורת ערבויות בפני שופט תורן ביום 31.7.16.

נוכח שביתת המזכירות, הליכי החתימה על הערבויות והפקדת המזומן והדרכונים יבוצעו בימ"ר מרכז (בעניין משיבים 1-4) ובימ"ר תל אביב (בעניין משיבים 5-7).

אני מתיר יציאת מי מהמשיבים לפגישה במשרדי באי כוחו, בפיקוח וליווי אחד הערבים ובכפוף להודעה מראש בת 48 למבקשת.

מתיר למשיב 1 ביקור בן 15 דקות בבית הקברות בהרצלחה, בליווי ופיקוח הערבים, מיד עם שחרורו של המשיב ממעצרו ובדרכו למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

עמוד 13

ניתנה היום, 27 יולי 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט